

AdventInfo

A Hetednapi Adventista Egyház Magyar Uniójának információs lapja

2005. március 12.

Krisztussal járni, szolgálva várni!

EVANGELIZÁCIÓ VAJDAKAMARÁSON

Február 6-tól 17-ig Kovács-Bíró János, a TET elnöke és Szilasi Zoltán, a TET titkára a Kolozsvári Egyházterület meghívásának tett eleget, amelynek alapján Vajdakamaráson tartottak evangelizációs előadássorozatot *Mennyei állampolgárság megszerzése kegyelemből* címmel.

Vajdakamaráson, az 1200 fős mezősegi faluban, 320 adventista testvérünk él. A gyülekezet aktív ifjúsági, missziós és gyülekezetalapító szolgálatot végez jelenleg is. Az előadássorozatra nemcsak helyből, hanem a környékbeli falvakból és Kolozsvárról is jártak érdeklődő vendégek és hittestvérek. Estéről estére 100–130 vendég vett részt az előadássorozaton a zsúfolásig megtelt kamarási imaházban.

Egy-egy alkalommal az evangélium üzenete mellett, a családi életéről, gyermeknevelésről, egészségügyi és mentálhigiénés kérdésekről hangzottak el előadások – román nyelvű fordítással. Az előadásokat Istent dicsőítő szolgálatok

színesítették és tették még ünnepélyesebbé a gyülekezet kórusa, ifjúsági kórusa és fúvós zenekara részéről. A helyi gyülekezet minden alkalmat számítógépes kép- és hangfelvételen örökített meg.

A napi előadások után este 9 órától testvéreink a fiatalokat érintő kérdésekről beszélgettek az érintettekkel. A közel 60 fiatal gyakran éjfélbe nyúló diskurzust folytatott, nagy figyelemmel és kitartással. Két este (hajnalba nyúló beszélgetésben) a házaspároknak is lehetőségük volt arra, hogy a családi élet, a gyermeknevelés és hitbeli kérdéseikre választ keresenek az előadókkal. Egy fél napra sí- és szánkókirándulásra is lehetőség volt a

közel Kisbánya 1200 m magas hegycsúcsán, melyen közel 50 fiatal vett részt.

Az előadók mindennap lelki gondozói családlátogatást is végeztek, ahol segítséget nyújtottak a hitbeli kérdésekkel, valamint a különféle szenvedélybetegségekkel és egyéb mentális problémával küzdőknek. Ezen kívül néhány testvért kiképeztek arra is, hogyan tartsanak eredményes dohányzásleszoktató tanfolyamokat.

Az előadássorozat ideje alatt 53 vendég, felnőtt és fiatal döntött a keresztséggel, és többen jelezték, hogy készek keresztségi fogadalmukat megújítani egy külön Úrvacsora alkalmával. Egy fiatal döntött a lelkipásztori szolgálat egész életre szóló hivatása mellett, míg néhányan káros szenvedélyük elhagyása érdekében tettek döntő lépéseket a sorozat ideje alatt.

E közel kéthetes időszakban az előadók által nyújtott „szolgáltatások” a gyülekezet és a kolozsvári egyházterület elnöksége szerint: megerősítette a „páros szolgálat” biblikus elvét, nagy segítséget jelentve ezáltal a gyülekezet minden tagja számára, az érdeklődő vendégek számára, a környékbeli gyülekezetek és gyülekezetalapító szolgálatok számára is.

Az utómunkában a helyi vezetők és Demeter Dániel, gyülekezeti lelkipásztor mellett, Háló Sándor testvérünk is részt vesz, aki Kolozsváron és Vajdakamaráson tart további evangelizációs előadásokat.

Isten áldását kívánjuk e kedves erdélyi gyülekezet életére és szolgálatára!

A vajdakamarási imaház, homlokzatán a hármasszobor emlékével.

Szilasi Zoltán

GYÜLEKEZETI ÉLETKÉPEK

testvéreink beszámolóiból idézünk

Kis Csaba testvér
presbiterré szentelése

Békési örömek

Rendkívül mozgalmassá vált a békési gyülekezet élete. George Doca testvér szolgálatától fellelkesülve, 2004. valóban az evangelizáció éve volt. Hét új lélekért vagyunk hálásak az Úrnak.

Csőtörés, s azután mi?

Rendhagyó keresztség Egerben

„– A keresztség előtt az ellenség gyakran megpróbál minden tőle telhetőt, hogy megakadályozza az Úrral való szövetségkötést.

– Akkor ezt mi is várhatjuk?”

A fenti párbeszéd egy keresztségi órán zajlott le, amit kedves barátainkkal tartottunk. De ennek a keresztségnek az előkészületeit illetően minden rendben ment – legalábbis egy darabig. A három keresztelendő – Utassy Johanna és Szabolcs (Fedémesről), valamint Szabó Lajosné Mártika néni (Tiszafüredről) – nagyon boldogan készültek az Úr Jézussal való szövetségkötésükre, a február 12-i szombatára. A bekölcei baptista testvérek pedig örömmel ajánlották fel szép imaházukat a keresztségi szertartás megtartására.

A vendégeket meghívtuk, az ebédet elkészítettük, minden rendben lévőknek látszott – egészen szombat hajnali fél ötig, amikor telefoncsörgés ébresztett. A baptista testvérek remegő hangon mondták el, hogy csőtörés történt az imaház épületében. Az éjszaka folyamán mindent elárasztott a víz, a fűtésrendszer felmondta a

Ugyanakkor, az Úr háza szépítésén is dolgoztunk. A régi székeket új padokra cseréltük és folyamatban van egy új imaház tervezése.

Ám 2005-re sem fáradt el a gyülekezet. Január végétől március első feléig Dr. Hangyás László tart sorozatot a Jelenések könyvéről. Öröm a sok vendéggel együtt tanulni *Múltunk titkait és jövőnk ígéreteit*.

Az áldásokból és örömeiből sohasem lehet elég. 2005. február 5-én, Kis Csaba testvérünk presbitéri felszentelésének boldog pillanatait élhettük át. Csaba 35 éves, ő a legfiatalabb a békési presbiterek között. Lelki élte, elhivatottsága és áldozatkészsége példa a közösség előtt.

A gyülekezet hamarosan 100 éves lesz, és krónikájában ez a nap is szerepelni fog. Célt tévesztünk azonban akkor, ha csupán történelmi szempontok vezetnek bennünket. Csaba odaszánta magát az Úrnak, az Isten és ember szolgálatába kívánja állítani legjobb képességeit. Ennek a napnak üzenete volt. Egy egész gyülekezet szolgálatra való odaszentelődését is jelezte a messzebből érkezett vendégek felé.

Az ünnepélyen Csaba testvére, Kis István lelkész prédikált, Kovács László helyi lelkész a felszentelés szertartását vezette.

Kívánjuk, hogy a jó Isten áldja meg Csaba, valamint felesége, Szilvia szolgáló életét és gyermekeik, Bettina és Anna lelki fejlődését.

Kovács László

A megkeresztelt testvérek keresztségi emléklapot kapnak Hegyes-Horváth Géza lelkípásztortól.

szolgálatot, s a rendet lehetetlen néhány óra alatt helyreállítani. Ezt hallván azonnal a keresztelendő fent idézett mondata jutott eszembe: „Akkor ezt mi is várhatjuk?”

Buzgó ima után kupaktanácsot tartottunk a két fiatal, leendő testvérünkkel, akik azonnal azt mondták: minden áron meg kell tartanunk a keresztséget.

Hitük erőt öntött belénk is. Négy óránk volt arra, hogy valamilyen tervet

készítsünk, s azt meg is valósítsuk, és az istentisztelet elkezdődhessen. Úgy döntöttünk, elővesszük a hordozható kerti medencét, és felállítjuk az egri – mintegy 80 főt befogadó – ideiglenes helyünkön, ahol néhány hónapja összegyűlünk.

Géza bekészítette az autót a szárazságot, a slagot, a vízmelegítőket, a medencét, majd elszárgult a szakadó

Folytatás a 7. oldalon.

A MAGYAR UNIÓ ELNÖKÉNEK NYÍLT LEVELE

Szeretett Testvéreim!

„Boldog az, akinek hamissága megbocsáttatott, vétke elfedeztetett. Boldog ember az, akinek az Úr bűnt nem tulajdonít, és lelkében csalárdság nincsen.” (Zsolt 32:1–2)

Az utóbbi hetekben az ún. „ügynöktörvény” politikai vitája kapcsán hétről hétre újabb nevek és listák kerülnek napvilágra azokról a papokról, lelkészekről és egyházi vezetőkről, akik a múlt rendszer titkosszolgálatában tevékenykedtek. Bár egyházunk tevékenységét a múlt rendszer elsősorban az Állami Egyházügyi Hivatal által – a választott vezetők beszámolási kötelezettségén keresztül – ellenőrizte, nem kétséges, hogy igyekezett beszervezni egyházunkból is, lelkészeket és tagokat az ügynökhálózatba.

Erről a kérdésről csak egyféleképpen méltó beszélünk egyházunkban: mélységes bűnbánattal, mivel ez a tevékenység olyan súlyos lelki és fizikai károkat okozva hozott szegyént Isten művére, hogy azt még a mai napig sem sikerült kihevernünk. Nincs helye viszont, semmiféle gyanúsítgatásnak és vádaskodásnak ebben az ügyben. Az őszinte, önkéntes bűnbánat lehet az egyetlen méltó megnyilatkozás azok részéről, akik bármilyen körülmények között, bekapcsolódtak ebbe a tevékenységbe. A Magyar Unió elnökeként, az egész közösség nevében is szeretném kifejezni mélységes sajnálatomat azok iránt, akik az ilyen egyháztagok és lelkészek miatt szenvedtek kárt, akadályoztatva hitük gyakorlásában és a szolgálatban. Ugyanakkor ez a bocsánatkérés nem helyettesíti az érintettek személyes jóvátételének a szükségességét.

Az Unióbizottság XIV/181. sz. határozata alapján szeretném felkínálni a nyilvános bocsánatkérés lehetőségét mindazoknak, akik a régi rendszerben ügynökként tevékenykedtek, és ezzel ártottak Isten ügyének. Tegyük ezt meg a testvéri közösség előtt – a gyülekezet tagjai a testvéri órán, a lelkészek a munkatársaik előtt, az egyház vezetői pedig az Unióbizottság előtt. Nem kell ezeket a terheket hordoznunk, mivel szerető Istenünk egy csodálatos utat készített nekünk: „Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz ő: megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden gonoszástól.” (1Jn 1:9 – új prot. ford.)

Pásztori szeretettel:

Szilvási András
unióelnök

GONDOLATOK AZ ÜGYNÖKKÉRDÉSRŐL

„Mert nincs oly rejtett dolog, mely napfényre ne jőne és oly titok, mely ki ne tudódnék.”

Annakokáért amit a sötétben mondatok, a világosságban fog meghallat szani és amit fülbe sugtatok a rejtékházakban, azt a házak tetején fogják hirdetni.” (Lk 12:2–3)

Az ügynökkérdés problémája áthatja a mai magyar politikát és a média világát. Listák készülnek egykori ügynökökről. Beismerések és cáfolatok, nyilatkozatok és ellennyilatkozatok hangoznak el az érintettek és a politikusok szájából. A múlt tárgyilagos vizsgálata helyett azonban gyakran politikai érdekből származó „leleplezésekkel” találkozunk. A viták az egyházakat sem kerülik el. A nyilvánosságra jutott „listák” jelenleg a történelmi egyházakat érintik, de később várhatóan szabadegyházi vezetőket, lelkészeket,

egyháztagokat tartalmazó névsorok is felbukkanhatnak.

Közösségünkben eddig is különböző híreszteléseket hallhattunk egyesek érintettségéről. Néhányan az egyház – másokra vonatkozó – átvilágítását követelik. A múlt objektív feldolgozására és a tanulságok egyházpolitika-mentes levonására szükségünk van, mert az elmúlt rendszer az egyházunknak is sok kárt okozott. Ennek színterei a hazai és nemzetközi konferenciák, értekezletek, folyóiratok, ahol tárgyilagos előadások, visszaemlékezések, hozzászólások hangoznak el, illetve jelennek meg. Ítélező, „sárdobáló” hangulat kialakulása azonban a közösségünk belső békéjét, küldetésének betöltését veszélyeztetné. A korszak egyházpolitikája működési mechanizmusának objektív ismerete segíti felelősségteljes véleményalkotásunkat akkor is, ha nem mindenben értünk egyet egymással és a múlt vezetőivel, lelkészeivel.

A második világháborút követően a nagyhatalmak döntése nyomán Magyarország a szovjet érdekszférába került, amely meghatározta bel- és külpolitikáját, benne az egyházpolitikát is. A hatvanas évektől a nyolcvanas évek második feléig – egy szűk kisebbségtől eltekintve – a lakosság tudomásul véve a politikai realitást, lojálisan viszonyult a szocialista rendszerhez, és betartotta a felülről ráerőltetett „játékszabályokat”. Az egyházak, vallási közösségek többsége szintén a legális működést választotta, amely az állami törvények, rendelkezések, elvárások követését jelentette. Az ún. illegális vallási közösségek – egy-két kivétellel – közjogi helyzetük tisztázására törekedtek többnyire elfogadva az állam által diktált feltételeket. Egyes felekezeteknek sikerült állami elismerést szerezniük, másoknak pedig nem, az egyéb állami érdekek miatt.

Az államhatalom akkoriban a vallásos és az egyházi élet visszaszorítására töre-

kedett, de felhasználta a különböző felekezeteket bel- és külpolitikájának támogatására. Az egyházpolitika területén a következő államhatalmi szervezeteket említhetjük meg:

- ✦ az állampárt érintett osztályai, bizottságai;

- ✦ az Állami Egyházügyi Hivatal (ÁEH);

- ✦ a Belügyminisztérium (BM) egyházi ügyekkel foglalkozó osztályai;

- ✦ megyei egyházügyi titkárok.

A fenti intézmények befolyása az egyházpolitikára, illetve egymáshoz való viszonya a negyven év során jelentős módosuláson ment keresztül. Az ötvenes években a párt legfelsőbb vezetése döntött. A hatvanas évektől inkább az egyházakkal kapcsolatos hosszú távú stratégiai döntések tartoztak hozzá. Az ÁEH a hatvanas évek közepéig adminisztratív végrehajtó szervezet volt, és alárendelt szerepet játszott a BM-mel szemben. A későbbiekben lassan az egyházpolitikát irányító szervezetté alakult át, a BM feladata pedig az operatív munka lett. A megyei egyházügyi titkár, amely személyi oldalról a megyei tanácstól, szakmailag pedig az ÁEH-tól függött, regionális szinten határozta meg a felekezetek életét. A fent említett szervezetek tájékoztatták egymást.

Az állami szervek az egyházak életével kapcsolatosan a következő módon szereztek információkat:

1. Az egyház vezetői tájékoztatási kötelezettséggel tartoztak minden lényeges eseményről az ÁEH felé.

2. A megyei egyházügyi titkárok bizonyos időközönként találkoztak a körzetben tevékenykedő lelkészekkel.

3. A BM informátorokkal, ügynökökkel, titkos megbízottakkal, titkos munkatársakkal rendelkezett az egyházakon belül az egyszerű tagok, a lelkészek és az egyházvezetők között.

A lelkészeknek az ÁEH-val, illetve a megyei megbízottakkal való kapcsolata a politikai helyzet következtében elfogadott a korszakban. Ugyanis minden legális vallásos közösség vezetőjének, lelkészének a pozíciójának megfelelő szinten együttműködést kellett folytatnia az egyház ügykezelése (ingatlan, nemzetközi kapcsolatok, sajtó stb.) érdekében. Az egyházi személyen állt, hogy a kialakult kapcsolatot mennyire a saját és/vagy az egyháza érdekében használta fel. A BM-mel együttműködő személyek tevékenysége azonban bonyolultabb kérdéseket vet fel titkos jellege miatt.

Az ügynökök kiválasztása gondosan történt. Számos embert zsarolással szerveztek be. Másokat fokozatosan vontak be, amely során az illetőnek fel sem vetették az együttműködés kérdését, de olykor egy kis szívességet kértek tőle. Az illető eközben beszélt a csapdába, mert kompromittálta volna magát ismerősei előtt, ha kiderül, hogy a valóságban már „spicli”. Egyesek elutasították az államvédelem javaslatát. Néhányan úgy védekeztek a szervezési kísérlet ellen, hogy ismerőseiknek beszámoltak a belügy kísérletéről, és ezáltal használhatatlanná váltak az állami szervezet számára. Többen aláírták a szervezési nyilatkozatot, de nem adtak le jelentést. Voltak, akik olyan jelentéseket adtak le, amellyel nem akartak ártani másoknak. Őket előbb, vagy utóbb nem foglalkoztatta a belügy. Egyesek a környezetük tudomására hozták, hogy jelenlétükben megfontoltan nyilatkoznak. Nagyon sokan engedelmeskedve a kényszernek másoknak ártó információkat közöltek a BM felé. A BM-mel együttműködők között voltak „hazafias alapon” szervezettek, mások egyéni karrier iránti vágyból vállalták a megbízatást. Esetük más elbírálás alá kerülhet, mint a zsarolással szervezettek. A BM hivatalos kapcsolatokkal is rendelkezett.

Őket nem számították be hivatalosan a „besúgók” közé, de munkahelyi pozíciójukból fakadóan a belső utasítások együttműködésre kötelezték őket a belső elhárítással.

Minden bizonnyal a Hetednap Adventista Egyház minden szintjén rendelkezett a belügy informátorokkal, ügynökökkel, titkos megbízottakkal és munkatársakkal az egyházvezetők, lelkészek, laikusok között. Egyes egyházvezetők saját hálózatot építettek ki a lelkészek és a gyülekezeti tagok sorában. Őket nem számolhatjuk a klasszikusan vett ügynökök közé, de tevékenységükkel nagyon sok fájdalmat okoztak testvéreiknek, kollégájuknak. Lehetek olyan lelkészek, egyházvezetők, akik formálisan nem voltak ügynökök, de a hivatali vagy megyei egyházügyi kapcsolataik saját karrierjük érdekében használták fel, gyakran mások ellenében.

A kommunista diktatúra négy évtizede igen nehéz, összetett korszaka volt a közösségünk életének. Jelenlegi vezetőinket, lelkészeinket, sőt lassan tagjaink többségét koruknál fogva nem érinthették a fenti problémák. Számosan élnek azonban közöttünk, akiknek abban a nehéz helyzetben kellett szolgálniuk és helyt állniuk a hitben. Sokaknak sikerült kikerülniük a fenti „csapdákat”, mások azonban valamilyen oknál fogva gyengének bizonyultak. Irányukban kerülnünk kell az ítélező és vádaskodó lelkületet megfogadva az Ige szavait:

„Ne ítéljetek, hogy ne ítéltessetek. Mert amilyen ítélettel ítélték, olyannal ítéltettek, és amilyen mértékkel mérték, olyannal mérnek néktek.” (Mt 7:1)

Dr. Rajki Zoltán
egyház történetész

A MAGYAR UNIÓ ELNÖKÉNEK LÁTOGATÁSA A DÉL-EURÓPAI UNIÓBAN

2005. február 24–27-ig Szilvási András unióelnök testvér, a Dél-Európai Unió elnökének, Miodrag Zivanovic testvérnek a meghívására hivatalos látogatást tett Szerbiában és Montenegróban.

A látogatás egyik célja az elmúlt év novemberében megkezdett kiadói tárgyalások folytatása volt, ugyanakkor most a hangsúly a testvéri látogatáson és a szolgálaton volt.

Testvérünk meglátogatta az unió két üdülőjét – Zlatiborban és Zelenicán – ahova szeretettel várják testvéreink a magyarországi gyülekezetek testvériségét és ifjúságát. Szilvási testvér igeszolgálatait – Podgoricán és Zelenicán – nagy szeretettel és

Folytatás az 5. oldalon.

Szilvási András testvér vendéglátója, Miodrag Zivanovic testvér társaságában.

A MAGYAR UNIÓ ELNÖKÉNEK LÁTOGATÁSA A DÉL-EURÓPAI UNIÓBAN
című cikkünk folytatása a 4. oldalról.

lelkesséssel fogadták a testvérek, ugyanakkor az unió lapja is közölni fogja egyik, fiatalok számára írt cikkét.

Testvérünk megbeszéléseket folytatott a kiadói munka össze-
hangolásáról, valamint a lelkeszi tapasztalatcserék, közös érte-

kezetek és képzések lehetőségéről. Zivanovic testvér kifejezte köszönetét a vajdasági magyarok között végzett evangélizálásért, amelyek nagyszerű eredményeket hoztak, és a továbbiakban is örömmel fogadnák az ilyen segítséget is.

Kiadónk vezetője, Tóth József testvér, hamarosan tovább folytatja a megbeszéléseket az irodalmi munkában történő együttműködés további fejlesztéséről.

AI

A Hetednapi Adventista Egyház Dunamelléki Egyházterülete Gyülekezetei, Lelkészei részére!

Felolvasandó: 2005. március 19-én vagy 26-án.

Üdvözlötül: „De keressétek először az ő országát és igazságát, és ezek is mind ráadásul megadatnak nektek.” (Mt 6:33)

2005. április 17-én, 9:00 órai kezdettel tartjuk meg a háromévente esedékes Hetednapi Adventista Egyház DUNAMELLÉKI EGYHÁZTERÜLETI KONFERENCIÁT Budapesten, a VI. ker., Székely Bertalan u. 13. sz. alatti egyházterületi központunkban.

„A Dunamelléki Egyházterület ALKOTMÁNYA ÉS ALAPSZABÁLYA” „A Hetednapi Adventista Egyház Dunamelléki Egyházterületének Alapszabálya” c. részének 3.§ (1) szakasza a következőket írja elő:

(1) A Dunamelléki Egyházterület küldöttei rendes küldöttekből és olyan személyekből állanak, akik hivatalból küldöttek.

a. Rendes küldöttek: Minden olyan küldött, akit az Egyházterülethez tartozó gyülekezetek bármelyikében szabályszerűen megválasztottak. Minden gyülekezetnek – taglétszámától függetlenül – joga van egy személyt, valamint 51 tagtól minden további megkezdett 50 tagonként 1 személyt delegálni, ha a delegátusok annak a gyülekezetnek a tagjai, akik küldötteként megválasztották őket.

b. Hivatalból küldöttek:

1. A Dunamelléki Egyházterület bizottságának tagjai.
2. A Magyar Unió bizottságának mindazon tagjai, akik jelen vannak az egyházterületi konferencián.
3. Mindazon lelkesek és segédlelkesek, akik az Egyházterület alkalmazásában állnak.
4. A Generál Konferencia bizottságának azon tagjai, akik jelen vannak az egyházterületi konferencián. A Generál Konferencia képviselőiben megjelent küldöttek létszáma nem haladhatja meg az összes, egyéb módon delegált személyek létszámának 10%-át.

A helyi gyülekezet által megválasztott küldöttnak meg kell felelnie a Gyülekezeti Kézikönyv 172–173. oldalán lefektetett alapelveknek: kipróbált, hűséges, az egyházat rendszeresen anyagiakkal támogató és megbízható adventista testvér legyen.

>>A küldöttek megválasztása – „(Isten) úgy rendelkezett, hogy kiválasztott emberek küldöttekként vegyenek részt a konferenciáinkon. Ezek a személyek kipróbáltak, hűségesek és megbízhatóak legyenek. A küldöttek kiválasztása és a konferencián való részvétel fontos dolog, mert ezeknek az embereknek kell lefektetniük azokat a terveket, amelyeket a munka előrehaladása érdekében követni kell. Ezért olyan emberek legyenek, akik megértőek, akik az ok és okozat közti összefüggést átlátják.”<< (Bizonyágtételek, 9. kötet, 262. oldal)

Mindezek alapján kérünk benneteket, hogy szabályszerűen válasszátok meg a Gyülekezetetek küldöttét a Dunamelléki Egyházterületi Konferenciára.

Az a kérésünk, hogy a mellékelt „VÁLASZLAP” feliratú űrlap kitöltve, a küldöttek nevével, pontos címével és telefonszámával legkésőbb 2005. március 31-ig érkezzen meg a Területi központba (cím: Simon Zsolt, 1062 Budapest, Székely Bertalan u. 13. sz.). Kérdéseitekkel a (06-1) 311-6869-es telefonszámon kereshettek meg bennünket. A pontosság, és a határidő betartása – ebben az esetben is nagyon fontos.

Az általatok megválasztott küldötteknek a válaszlapok alapján meghívólevelet küldünk, melyben további szükséges információkat is közlünk.

Imádkozó szívvel készüljete a küldöttek megválasztására, hogy Isten akarata érvényre jusson. Felelősséggel válasszátok meg a gyülekezeteteket képviselő testvér(ek)et. Bízunk abban, hogy gördülékenyen, békességben és szeretetben megy majd végbe „minden dolgunk”.

Életetekre és szolgálatotokra Isten gazdag áldását kívánjuk az Úrtól!

Testvéri szeretettel:

Dr. Tokics Imre
egyházterületi elnök

Simon Zsolt
egyházterületi titkár-pénztáros

Budapest, 2005. március 7.

A Hetednapi Adventista Egyház Tiszavidéki Egyházterülete minden Gyülekezetének és Lelkészenek!

Kedves Testvéreink!

Üdvözlötül a Kol 1:10 versét küldjük: „*Hogy járjatok méltóan az Úrhoz, teljes tetszésére, minden jó cselekedettel gyümölcsöt teremvén és növekedvén az Isten megismerésében.*”

A Tiszavidéki Egyházterület Bizottságának döntése alapján (2004/216. határozat) ezúton hirdetjük meg hivatalos formában a TET Rendes Konferenciai ülését.

A Rendes Konferenciai Ülés

- ideje: 2005. április 24. (vasárnap), 9:30 órától,
- helyszíne: Debrecen, TET központ (Fazekas M. u. 7.),
- hivatalos napirendje:

1. Áhítat
2. TET Alkotmánya és Alapszabálya módosításának megvitatása és megszavazása
3. TET Bizottságának és Elnökségének beszámolója
4. Konferenciai bizottságok megválasztása
5. TET Stratégiai tervezete
6. TET Elnökségének és Egyházterületi Bizottságának megválasztása
7. TET Alkotmány és Alapszabály-előkészítő Bizottságának megválasztása

Isten békessége legyen mindnyájatokkal, miközben előkészültök e konferenciára!

Szívélyes testvéri köszöntéssel, az Egyházterületi Bizottság nevében:

Kovács-Bíró János
egyházterületi elnök

Szilasi Zoltán
egyházterületi titkár

Fenyvesi Péter
egyházterületi pénztáros

Debrecen, 2005. március 7.

Felhívás!

Az év első hónapjai az adóbevallások, adóigazolások elkészítésének és az 1 % felajánlásának az ideje, amikor lehetőségünk van arra, hogy a tavalyi évi jövedelmünk bevallása során rendelkezünk személyi jövedelemadónk kétszer 1 %-áról.

Az egy évvel ezelőtti felhívás hatására kb. 100 fővel emelkedett a felajánlók száma, ami egyházunk számára egymillió forint plusz bevételt eredményezett a felajánlások kiegészítése miatt. Ezúton szeretnénk minden érintettnek megköszönni, hogy segítette az egyházunk társadalomért végzett szolgálatát.

Ebben az évben is mindenkit arra szeretnénk buzdítani, hogy egyházunk, valamint – az Unióbizottság javaslata alapján – az egyház, alábbiakban felsorolt alapítványai javára rendelkezzen adója 1–1 %-áról. Minden felajánlás számít, mert függetlenül az összegtől (akár 1 forintról van is szó), az állam minden összeget 10.000 forinttal kiegészít!

A szükséges adatok:

HETEDNAPI ADVENTISTA EGYHÁZ
Technikai szám: 0248

ADRA–HUNGARY ALAPÍTVÁNY
Adószám: 19661414 – 1 – 42

ÖSSZEADTALAK ALAPÍTVÁNY
Adószám: 18079076–1–42

ÉLETMÓDDAL AZ EGÉSZSÉGÉRT ALAP.
Adószám: 18561971–1–13

BOLDOG ÉLET ALAPÍTVÁNY
Adószám: 19011022–1–42

DORKÁS ALAPÍTVÁNY
Adószám: 19059150–1–04

Ne felejtjük el, hogy a borítékra, amelybe a rendelkező nyilatkozatot helyezzük, rá kell írni a felajánló

- nevét
- lakcímét
- adóazonosító jelét

NAGYON FONTOS, hogy a borítékot a leragasztásnál saját kezűleg alá kell írni. Köszönjük!

Fenyvesi Péter, uniópénztáros

Csőtörés, s azután mi? című
gyülekezeti beszámolóink
folytatása a 2. oldalról.

hóesésben Eger irányába. Én fogtam a telefont, és „forró dróton” elindítottam a hírt, hogy senki ne induljon el a vidéki baptista imaházba. Rövid időn belül minden testvér összefogott azért, hogy hamarosan minden készen álljon. Volt, aki segített a slagszerelésben, a medence felfűtésében; volt, aki tiszta fóliát hozott, hogy kibélelhessük a medencét; volt, aki sebtapaszt ragasztott az időközben „keletkezett” lyukra; volt, aki észrevette két óra múltán, hogy a víz valami miatt nem melegszik úgy, ahogy kellene – hála Istennek, csak a biztosítékkal volt probléma –, s volt, aki otthonról hozott több száz liternyi forró vizet. Közben megérkezett a székek szállítmánya is, hogy mindenkinek legyen ülőhelye a teremben.

Röviddel 11 óra előtt el tudtuk kezdeni az istentiszteletet, és azt hiszem, mindenki érezte, hogy Isten különleges jelenléte tölti be a helyet. Jelen voltak az egeri és tiszafüredi testvérek és barátaink, valamint vendég testvéreink Fedémesről, Csongrádról, Albertirsáról Hajdúböszörményből és Gyuláról; összesen mintegy nyolcvanan.

Repeső szívvel mondtunk hálát Istennek, és hallgattuk meg a sok gyönyörű ének-, vers-, kórus-, zeneszolgálatot. Igazi zenei seregszemlének bizonyult ez az alkalom: élvezhettük a fúvós-, a citerazenekar szolgálatát, valamint a gyermekek hegedű-, fuvola-, furulya- és trombitajátékát. A szívhez szóló prédikáció, és az ünnepélyes vallomástétel, valamint áldáskérés után elérkezett a keresztség pillanata: a kellemes hőmérsékletű vízben egymás után, mindhárom testvérünk átadta életét az Istennek. „Dicsőség az Úrnak!” – hallottam többször is a medence körül állók sorából.

Igen, dicsőség Neki, hogy minden nehézség ellenére kimondhatatlan örömben volt részünk, hogy új nevek kerültek be az Élet Könyvébe azon a februári szombatnapon!

Az istentisztelet ebédrel folytatódott az előre elkészített helyen, majd délután öt órától újabb ünnepélyes alkalomra került sor, amikor az Úr áldását kértük a délelőtti megkeresztelt fiatal pár – Babi és Szabolcs – már decemberben megkötött házasságára. Este nyolc órákor köszöntünk el egymástól, s ért véget az a nap, amit Egerben még sokáig fogunk emlegetni.

Hegyes-Horváth Csilla, Eger

Hírek az Adventista Teológiai Főiskola életéből

Gyurcsány Ferenc, a Magyar Köztársaság miniszterelnöke 2005. január 3-i hatállyal megerősítette Dr. Hangyás László főiskolai tanár testvér öt évre szóló főigazgatói megbízatását az Adventista Teológiai Főiskolán. Hangyás testvér szolgálatára a főiskola és az egyházunk életében Isten áldását kívánjuk.

Az Adventista Teológiai Főiskola tanárai a tanítás és a kutatás szolgálatát mellett az evangelizáció szolgálatából is kiveszik a részüket. Hangyás testvér Békésen folytat evangelizációs sorozatot 2005 januárja és márciusa között. Dr. Tokics Imre testvér a terézvárosi és a pestszentlőrinci gyülekezet misszióját segíti, továbbá Nagyállón, többekkel közösen – köztük Dr. Szigeti Jenővel – részt vesz az úttörőmisszió elindításában. Tokics testvér a közelmúltban előadást tartott Szegeden, a Közéleti Kávéházban *Szerencse – Fátum – Mennyit ér az ember szabad akarata* címmel. Dr.

Szigeti Jenő testvér a terézvárosi, a rákoscsabai, és a pestszentlőrinci gyülekezetekben hirdeti az evangéliumot, míg Nagyálló mellett a pomázi úttörőmunkát is segíti.

Dr. Rajki Zoltán testvért 2005. január 1-től az Adventista Teológiai Főiskola Tanácsa főiskolai docenssé nevezte ki. Testvérünk, szélesítve az Adventista Teológiai Főiskola kapcsolatát, a Szegedi Egyetem Bölcsészkarának Vállastudományi Tanszékén oktat megbízott előadóként egyház-szociológiát Dr. Máté-Tóth András, tanszékvezető habilitált főiskolai tanárral közösen. Feladata, a magyarországi klasszikus szabadegyházi felekezetekkel kapcsolatos legfontosabb tudnivalók megismertetése. Reméljük, hogy a közös munka a jövőben is folytatódni fog.

A főiskola hallgatói számos gyülekezetben (Székesfehérvár, Nagykanizsa, Vecsés, Pilisszántó, Dorog, Óbuda, Mohács, Győr, Farnos, Búcsa, Berettyóújfalú, Gáborján) végeztek igeszolgálatot az elmúlt hónapokban. A főiskola tanárai pedig Salgótarjánban, Debrecenben, Gödöllőn, Kőbányán és Sátorlajaujhelyen a Bibliai Szabadegyetemen tartanak előadásokat.

(ATF)

ADRA hírek

DROGPREVENCIÓS PROGRAM

2004 szeptemberében akkreditált iskolai drogprenvenziós programot indított el az ADRA, *Útravaló – Egészséges személyiséggel a droggal szemben* elnevezéssel. A program szakmai kivitelezője a szegedi Humanistic Bt., helyszíne a Szegedi Jerney János és Fő Fasori Általános Iskolák.

A programra pályázat útján nyert támogatás: a Phare HU2002/180–05–02 Kábítószerügyi Egyeztető Fórumok Fejlesztésének és Intézményesítésének támogatása 23 152 Euro, ami a projekt teljes költségvetésének a 89 %-át teszi ki.

A programban összesen 10 osztály diákjai, szülői, pedagógusai vesznek részt. Az előadásokat drogprenvenziós szakemberek, orvosok és pszichológusok tartják, az alábbiak szerint:

- ❖ Diákok részére: tanórai keretben edukációs órák kerültek megtartásra – kb. hetente 2x45 perces tréningülések. Az eddig megvalósult diákprogram óraszám kb. 110 óra.

- ❖ Pedagógusok részére: tréning és edukáció – eddig összesen 54 óra.

- ❖ Szülők részére kiscsoportos tréning jellegű megbeszélés és fórum: 32 óra.

A program folyamatosan zajlik, április 30-ig. Az utótesztek, kiértékelések és az eredmények összegzésére ugyancsak áprilisban kerül sor.

Bízunk benne, hogy a program sikeres lesz, melynek segítségével számos fiatal felkészülten csatlakozhat a drogellenes küzdelemhez egy olyan világban, ahol a diákok és fiatalok sajnos ki vannak téve az ilyen és ehhez hasonlóan súlyosan egészségkárosító és demoralizáló kísértéseknek.

GYERMEKÉLLEMEZÉS

2005. január végén fejeződött be a múlt év folyamán elkezdett gyermekélelmezési program a Bekecsi II. Rákóczi Ferenc és a Mezőzombori Kölcsey Ferenc Általános Iskolákban.

A két iskola tanulólétszáma összesen 501 fő. Az iskola vezetősége szerint a diákok 80 %-a hátrányos helyzetű, nehéz anyagi körülmények között él, akik az iskolai étkeztetési program megkezdése előtti időszakban nem jutottak reggelihez, hiányosan táplálkoztak.

A fent nevezett iskolák vezetősége az ADRA támogatását kérte, így a segélyszervezet iskolánként 400 000 Ft összeggel járult hozzá a tanulók étkeztetéséhez,

Folytatás a 8. oldalon.

ADRA hírek folytatása a 7. oldalról.

naponta biztosítva a diákoknak a gyümölcsöt és tejterméket. Az anyagi támogatáson túl az ADRA élelmiszert is adományozott, mint például müzlit, édesseget, gyümölcsitalt, valamint ruhaneműt.

ÉTKEZTETÉSI PROGRAM UKRAJNÁBAN

A viski testvérek segítségével 3 hete kezdődött el az étkeztetési program, amelynek keretén belül kétfogásos meleg ebédet kap 20 fő, helyi hátrányos helyzetű lakos és hajléktalan. A segélyezettek között betegek és idősek is vannak, akiknek ez az egyetlen lehetőségük, hogy ételhez jussanak, a többiek pedig az ADRA-tól kapott ebéden kívül maximum egyszer étkeznek naponta.

A magyar ADRA élelmiszertámogatásán kívül Magyar András anyagi támogatásának, valamint Nyúl János és Zsuzsa testvérek természetbeni támogatásának köszönhetően folyamatosan zajlik ez a program, amit a tervek szerint a téli és a kora tavaszi hónapokban az ADRA naponta kíván végezni.

A konyhai munkálatokért az ADRA köszönetet mond azoknak a viski testvéreknek, akik időt és fáradságot nem kímélve, naponta főznek, bevásárolnak, mosogatnak, takarítanak, valamint a rászoruló lelki szükségleteivel is foglalkoznak.

A segélyezettek közül néhányan már barátkozóként járnak a helyi gyülekezetbe.

Azokat, akik ezt a programot támogatni szeretnék, kérjük, hogy adományaitkat a 11707024-20425539-es számlaszámra juttassák el, a megjegyzés rovatban pedig feltétlenül tüntessék fel az adomány rendeltetési célját: **Étkeztetési program Ukrajnában.**

Lőrincz Melinda,
ADRA-Hungary

Kitekintő

Rácsok mögött szabadon

A norvég Bibliai Levelező Iskola (BLI) különleges levelet kapott nemrég egy olyan helyről, amely méltán nevezhető az egyik legistentelenebb helynek, egy börtönből.

A levél írója a következőket vetette papírra: „Bűnöző vagyok, és már voltam börtönben korábban, sőt most is éppen

onnan írok... Azonban mostanra megismertem Jézust... Innen bentről mindenkivel megszakítottam a kapcsolatot a külvilágban, egy kivétellel, ami a Bibliai Levelező Iskola... Jézus megváltásának hite alapján most új életet nyertem.”

Később, egy másik levelében azt írta, hogy Jézusban igaz barátta talált, aki megszabadította őt, habár még mindig fogolyként él a rácsok mögött.

Tavaly az összes keresztség 41 %-a olyanok közül került ki Norvégiában, akik a BLI levelező tagjai voltak, és csupán 2-3 %-uknak volt korábban valamilyen adventista háttere.

ANR/Gyetvai Gellért

Fábián Lászlóné 1910–2005

2005. február 22-én búcsúztunk el Fábián Lászlóné, született Tóth Margit testvérnőtől, aki 94 évesen, az étellel betelve, a jó Isten akaratából eltávozott az élők sorából.

1910. augusztus 3-án született Debrecenben. Heten voltak testvérek. Margit 4 éves volt, amikor az édesapjuk vérmérgezésben meghalt, így árván nevelkedtek. Sok nélkülözésben volt részük.

Az igazi boldogságot Istennél találta meg. Szent keresztség által szövetséget kötött Jézus Krisztussal az 1940-es évek második felében. Oláh Károly keresztelte meg.

Ettől kezdve el nem maradt volna a gyülekezettől, szeretett hittestvéreiktől. A debreceni gyülekezet jegyzője volt, amíg fizikai és szellemi egészsége meg nem gyengült. Ahol csak lehetett, bizonyosságot tett Isten szeretetéről és Jézus második eljövételének reménységéről.

2001-től a Gyulai Adventista Szeretetotthonban végre őt szolgálhatták ki mások. Mégis, mindvégig vágyott vissza Debrecenbe, de leginkább a mennyi otthonba. Időskori betegségét türelemmel hordozta, életét mindvégig Isten kezébe helyezte.

A Debreceni temetőben a gyászszertartást Szilvási András, unióelnök és Kovács László, a Gyulai Szeretetotthon lelkesze végezte. Jelen volt a szeretetotthon intézményvezetője, Fászkerti György, az otthon néhány lakója és egy dolgozója. A feltámadás áldott reménységében búcsúzott tőle a Debreceni valamint a Józsi Gyülekezet több tagja és egy-két régi ismerőse.

Isten vigasztalása legyen a gyászolókkal!

Kovács László

A Magyar Unió kiemelt programjai a közeljövőben:

❖ TAVASZI IFJÚSÁGI IMAHÉT, *Ő már úton van* címmel – 2005. március 19–26.

❖ Zenei Konferencia Pécelen, 2005. március 20-án.

❖ Hitéleti Konferencia Szegeden, 2005. március 26-án.

Felhívás!

A Magyar Unió célja, hogy az általa fizetett kiadványok – az *Adventhírnök*, az *AdventInfo*, valamint a *tavaszi és az őszi imaheti anyagok* – minden adventista család otthonába eljussanak, elősegítve ezzel az információk pontos és hatékony ismertetését.

Ennek érdekében kérjük a gyülekezetek traktátkezelőit, hogy a gyülekezet szükségletei szerinti változásokról (miszerint több vagy éppen kevesebb példányra van szükségük az egyes kiadványokból) Kiss Virág testvérnőt legyenek szívesek értesíteni az unió telefonszámán: (28) 547–360, vagy levélben, a szerkesztőség címén (2119 Pécel, Ráday u. 12.), illetve e-mail-ben, a Kvirag@sda.hu címen.